

РЕШЕНИЕ

№ 3335

гр. София, 28.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 28.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **2176** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод съдебно решение № 2484 от 24.02.2010 г. на Върховния административен съд по адм. Дело № 10509/2009 г. по описа на първо А отделение, с което е отменено Решение № 1070/14.03.2009 г. по адм. Дело № 5642/2007 г. по описа на Административен съд – С. град, I – во отделение, 17 – ти състав и е върнато за ново разглеждане от друг състав с дадени задължителни указания.

Производството адм. дело № 5642/2007 г. на АССГ е започнало по повод жалба В. № 9882 от 20.11.2007 г. по описа на Административен съд – С. град и В. № 53-02-569/12.10.2007 г. по описа на Д. „Обжалване и управление на изпълнението”, подадена от Д. И В. ЕГН * от Г. С., Ж."Л.", Б.4. В.В, .1, А.40 в качеството и на управител на „М. – Д. В.” срещу Ревизионен акт № 20003943/25.07.2007 г., издаден от Емилен С К на длъжност инспектор по приходите П. ТД на Н. - Г. С., потвърден с Решение № 1586/21.09.2007 г. на директора на Д. "Обжалване и управление на изпълнението" - С., с който е отказан данъчен кредит по фактури на "МАС-3" ООД за 11900 лв. от м.07.2006 г. и фактури на "ПЕРЛА-ДИ" ЕООД за 24 200 лв. от м.08, м.09 и м. 10.2005 г. и вследствие на това са определени задължения за ДДС в размер на 55 689.62 лв. и

лихви по чл.1 ЗЛВДТДПДВ - 6 805.63 лв.

Поддържа се, че отказът за признаване на данъчен кредит по чл.64, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.) е незаконосъобразен, тъй като съответните доставки били реално извършени съгласно чл.6 ЗДДС (отм.). Относно декларирания със СД В. № 2219/0806584/14.07.06 г. резултат за м.06.2006 г. - ДДС за внасяне - 19 197.62 лв. не било съобразено, че е приспаднал по чл.77, ал.1 ЗДДС (отм.). Не били спазени особените правила по чл.126 ДОПК за ревизия П. правоприемство. Иска се РА № 20003943/25.07.2007 г. да се отмени. В открито съдебно заседание жалбоподателката редовно уведомена се представлява от адв. П, който поддържа жалбата и моли да се отмени процесния административен акт и претендира разноски.

Ответникът директорът на Д. "Обжалване и управление на изпълнението" - С. П. ЦУ на Н. чрез процесуалния си представител юрк. М оспори жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и предлага да се остави без уважение.

Съдът, като прецени събраните доказателства и доводите на страните по реда на чл.188, ал.1 ГПК (отм.) вр. § 2, ал.14 от ПЗР на ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, установи от фактическа страна следното:

Със ЗВР № 3943/29.12.2006 г., издадена от Мария Георгиева Рангелова -началник сектор "Ревизии" в ТД на Н.-гр,С. на основание чл.112 и чл.113 ДОПК е възложена ревизия на Д. Иванова Василева ЕГН * в качеството ѝ на "М.-Д. В.", ЕИК по БУЛСТАТ *, с адрес за кореспонденция и адрес по чл.8 ДОПК - Г. С., жк. Л. Б.4. В.В, .1, А.40, която да се извърши от Т Х И на длъжност старши инспектор по приходите - ръководител на екип и Емилен С К на длъжност инспектор по приходите, като обхване задължения за ДДС за периода 01.06.2006 г. - 25.10.2006 г. ЗВР № 3943/29.12.06 г. има съдържанието по чл.113, ал.1 ДОПК и е издадена от орган по приходите, оправомощен безсрочно да възлага ревизии съгласно чл.112, ал.2, т.1 ДОПК със Заповед № РД-01-342/03.07.2006 г. на директора на ТД на Н. - Г. С..

За връчването на ЗВР № 3943/29.12.2006 г. на "М.-Д. В." на 09.01.2007 г. и на 22.01.2007 г. е посетен адресът ѝ по чл.28. и двата пъти не са открити нито тя, нито друго упълномощено лице за контакт с органите на Н., удостоверено с протокол рег. № 757/09.01.2007 г. и протокол рег. № 26/22.01.2007 г. От 29.01.2007 г. до 13.02.2007 г. е поставено съобщение изх. № 19-53-01-38/26.01.07 г. по чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК, което е публикувано е в интернет на 29.01.2007 г. Тъй като до 12.02.2007 г., когато е изтекъл даденият с него 14-дневен срок, "М.-Д. В." не се е явила в ТД на Н. - Г. С., на 13.02.2007 г. ЗВР № 3943/29.12.2006 г. е приложена по преписката като редовно връчена съгласно чл.32, ал.6 ДОПК.

За резултатите от извършената ревизия е съставен РД № 3943/23.05.2007 г. от

ревизиращия екип по ЗВР № 3943/29.12.06 г. със съдържанието по чл.117, ал.2, т. 1 - 10 ДОПК. Безспорни са общите му констатации по т. 1.2 и т. 1.3, че "М.-Д. В." е регистрирана по реда на чл.80 и сл. ДОПК и чл.110 ЗДДС (отм.) на 29.05.2006 г., а е дерегистрирана служебно нат 25.10.2006 г. Съгласно чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 ДОПК е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 18-34-00-49/16.02.2007 г. За връчването му са изготвени протокол рег. № 128/19.02.07 г. и протокол рег. № 150/27.02.07 г., следствие на което и съобщение изх. № 19-23-14-17/02.03.07 г., което на основание чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК е поставено на информационното табло в ТД на Н. - Г. С. на 02.03.2007 г., когато е публикувано в интернет съгласно чл.32, ал.4, изр.2 ДОПК. Свалено е на 19.03.2007 г., когато е изтекъл срокът по чл.32, ал.6 ДОПК и ИПДПОЗЛ № 18-34-00-49/16.02.2007 г. е приложено към преписката като редовно връчено. Поради непредставяне на изискваните с него документи, органът по приходите е изготвил уведомление изх. № 18-34-00-49/27.03.2007 г. до ревизираното лице, че основата за облагане с ДДС за периода 01.06.2006 г. - 25.10.2006 г. ще бъде определена по чл.122, ал.1, т.4 ДОПК и е даден 14-дневният срок за доказателства и становище. На 27.03.2007г. Д. И В се е явила в офис "Овча купел" на ТД на Н. - Г. С., предоставени са й ЗВР № 3943/29.12.2006 г., ИПДПОЗЛ № 18-34-00-49/16.02.2007 г. и са й били връчени уведомление изх. № 18-34-00-49/27.03.07 г. по чл.124, ал.1 ДОПК и декларация по чл.124, ал.3 ДОПК. На 02.04.2007 г. под В. № 18-34-00-94/02.04.2007 г. тя е представила в офис "Овча купел", ТД на Н. - Г. С. подробно посочените в т.4 на РД № 3943/23.05.2007 г. справки и декларации. Не е представила обаче първични и вторични документи, регистри, договори и оборотни ведомости във връзка с осъществяваната от нея търговска дейност, поради което ревизията е извършена съгласно чл.122, ал.1, т.4 ДОПК. За м.06.2006 г. не са правени никакви корекции по подадената СД В.№ 2219/0806584/14.07.06 г., вкл. за декларирания резултат за периода - ДДС за внасяне - 19 197.62 лв. Поради неговото неплащане в срока по чл.74 ЗДДС (отм.) са начислени лихви по чл.1 ЗЛВДТДПДВ. За м.07.2006 г. е извършена съгласно ИИНП изх. № 18-24-02-57/12.04.2007 г. насрещна проверка на "МАС-3" ООД, ЕИК по БУЛСТАТ * - Г. С., ул/Тебедже" Б.9 -11, .5, А.Ю по ПИНП изх. № 22-3943-2/25.04.2007 г. (изх. № 02-23-00-21/25.04.2007 г.). Тя е установила, че този доставчик на "М.-Д. В." по ДФ № 262/07.07.2006 г., ДФ № 263/11.07.2006 г., ДФ № 265/12.07.2006 г., ДФ № 268/17.07.2006 г., ДФ № 273/25.07.2006 г., ДФ № 260/05.07.2006 г., ДФ № 272/20.07.2006 г., ДФ № 276/26.07.2006 г., ДФ № 270/19.07.2006 г., ДФ № 259/03.07.2006 г. и ДФ № 267/14.07.2006 г., всички с данъчна основа - 5000 лв. и ДДС - 1000 лв., ДФ № 278/28.07.2006 г. с данъчна основа - 4 500 лв. и ДДС - 900 лв., няма подадена СД за ДДС нито за м.07.2006 г., нито за м.08.2006 г. За 2006 г. "МАС-3" ООД има подадени СД само за м.01, м.10, м.11 и м.12.2006 г., като нито в една от тях не са включени тези фактури. Те не са отразени и в дневника му за продажби за м.07.2006 г. или за който и да е от следващите данъчни периоди. Не се установени разплащания на посочения в тях ДДС по "ДДС-сметката" на

"МАС-3" ООД. Поради липса на извършено от доставчика начисляване на данъка по чл.55, ал.6 ЗДДС (отм.), съгласно чл.64, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.) на "М.-Д. В." е отказан данъчен кредит по тези фактури общо за 11 900 лв. Вследствие на това декларираният за периода ДДС за внасяне - 120 лв. е увеличен на 12 020 лв. и за неспазване на срока по чл.74 ЗДДС (отм.) са начислени лихви по чл.1 ЗЛВДТДПДВ. За данъчните периоди м.08, м.09 и м.10.2006 г. на основание чл.122, ал.1 ДОПК декларираните със СД В. № 9285/14.09.06 г., СД В. № 2219/0810748/16.10.06 г. и СД В. № 2195/14.11.06 г. данъчна основа на покупките и данъчен кредит са коригирани със зануляването им, резултатите за тези периоди ДДС за внасяне са увеличени на 7502 лв., 6 000 лв. и 10970 лв. и върху тези главници са начислени лихви по чл.1 ЗЛВДТДПДВ за неспазване на срока по чл.74 ЗДДС (отм.). РД № 3943/23.05.2007 г. е връчен на "М. - Д. В." съгласно чл.117, ал.4 ДОПК на 27.06.2007 г., която по реда и в срока по чл.117, ал.5, изр.1 ДОПК е подала възражение В. № 18-34-00-198/11.07.2007 г.

Въз основа на получено по реда на чл.119, ал.1 ДОПК уведомление № У-3943/-9.07.2007 г. за съставянето на РД № 3943/23.05.2007 г. със ЗОКО № К 6-3943-1/10.07.2007 г. на М Г Р - началник сектор "Ревизии" в Д. "ДОК" на ТД на Н. - Г. С. на основание чл.119, ал.2 ДОПК Емилен С К на длъжност инспектор по приходите в ТД на Н. -Г. С. е определен за компетентен орган по издаване на ревизионния акт.

Съгласно чл.119, ал.3, т.1 ДОПК същият е издал РА № 20003943 от 25.07.2007 г. въз основа на РД № 3943/23.05.2007 г., представляващ неразделна негова част. В ревизионния акт изцяло са възприети фактическите констатации и правни изводи по ревизионния доклад. Допълнително са отразени резултатите от насрещната проверка на "ПЕРЛА-ДИ" ЕООД по междувременно получения ПИНП изх. № 22-3943/04.06.2007 г., като е прието, че събраните по нея писмени доказателства не установяват реалност на доставките по нито една издадените от този доставчик фактури за м.8, м.09 и м.10.2007 г. Изложени са съображения за неоснователност на подаденото от "М. - Д. В." възражение В.№ 18-34-00-198/11.07.2007г. В заключение съгласно чл.122, ал.1 ДОПК за ревизираните периоди е определена данъчна основа на доставките с право на пълен данъчен кредит в размер на 0 лв. и вследствие на произтичащия от това отказ за признаване на данъчен кредит по всички фактури на "МАС-3" ООД и "ПЕРЛА-ДИ" ЕООД за 36 100 лв. са установени задължения за ДДС за м.06, м.07, м.08, м.09 и м. 10.2006 г. общо за 55 689.62 лв., в т.ч. декларирани 19 589.68 лв., с лихви по чл.1 ЗЛВДТДПДВ към 25.07.2007 г. общо за 6 805.63 лв. РА № 20003943/25.07.07 г. е връчен на "М.-Д. В." по реда на чл.119, ал.4 ДОПК на 26.07.2007 г., видно от разписката на л.34.

В срока по чл.152, ал.1 ДОПК "М.-Д. В." е подала до директора на Д. "О." - С. чрез ТД на Н. - Г. С. жалба В. № 34-00-441/02.08.2007 г. срещу РА № 20003943/25.07.2007г., с която го е оспорила изцяло. До 17.09.2007 г., когато е изтекъл 45 дневния срок за произнасяне няма нарочно произнасяне, с оглед на

което от 18.09.2007 г. ревизионният акт е мълчаливо потвърден от него съгласно чл.155, ал.6 ДОПК. След този срок е издал Решение № 1586/21.09.2007 г. по чл.155, ал.2 ДОПК, с което е потвърдил ревизионния акт и изрично.

Жалбата на "М.-Д. В." до съда срещу РА № 20003943/25.07.2007г. е подадена чрез директора на Д. "О." - С. с В. № 53-00-569/12.10.2007 г. Така П. условията на чл.24, ал.1, т.5 ДОПК е спазила 30-дневния срок за съдебно обжалване по чл.156, ал.5 ДОПК, приложим предвид допуснатото от директора на Д. "О."-С. просрочие по чл.155, ал.1 ДОПК П. произнасянето му с Решение № 1586/21.09.2007 г.

По делото страните представиха писмени доказателства относно спорните помежду им въпроси и се изслуша съдебно-счетоводна експертиза.

II. тази фактическа обстановка, съдът прие от правна страна:

Жалбата срещу РА № 20003943/25.07.2007г. е процесуално допустима — подадена е от ревизираното лице, което е активно легитимирано да го оспорва, в 30-дневния срок по чл.156, ал.5 ДОПК, срещу ревизионен акт, който е изцяло обжалван, без да е отменен по административен ред, съгласно чл.156, ал.2 и 3 ДОПК. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

П. служебно извършената проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът намира, че РА № 20003943/25.07.2007 г. е издаден от компетентен орган по приходите по чл.119, ал.2 вр. чл.118, ал.2 ДОПК вр. чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП в установената писмена форма и съответно съдържание П. спазване на приложимите процесуални разпоредби на ДОПК и материалноправни такива на ЗДДС (отм.).

Отказът по РА № 20003943/25.07.2007 г. да се признае на "М.-Д. В." данъчен кредит в размер на 11 900 лв. по издадените й от "МАС - 3" ООД ДФ № 262/07.07.2006 г., ДФ № 263/11.07.2006 г., ДФ № 265/12.07.2006 г., ДФ № 268/17.07.2006 г., ДФ № 273/25.07.2006 г., ДФ № 260/05.07.2006 г., ДФ № 272/20.07.2006 г., ДФ № 276/26.07.2006 г., ДФ № 270/19.07.2006 г., ДФ № 259/03.07.2006 г. и ДФ № 267/14.07.2006 г. и ДФ № 278/28.07.2006 г. не противоречи на чл.64, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.). Данъкът по тях не е начислен съгласно чл.55, ал.6 ЗДДС (отм.) от този на доставчик най-късно до 31.08.2007 г., когато е изтекъл данъчният период, следващ м.07.2006 г., през който период са възникнали съответните данъчни събития по чл.24 ЗДДС (отм.) по тези фактури. Първо, видно от ПИНП № 22-3943/25.04.2007 г., извършената насрещна проверка по чл.45 ДОПК на "МАС 3" ООД е установила, че това дружество не е подало СД за ДДС за м.07.2006 г., през който данъчен период са издадени всички спорни фактури съгласно чл.55, ал.1 ЗДДС (отм.), нито за м.08.2006 г., който е данъчният период, следващ този на възникване на всяко отделно документирано с тях данъчно събитие, съгласно чл.64, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.). Нито една от тези фактури не е включена в подадените от "МАС-3" ООД, СД за ДДС за по-късните данъчни периоди (м.10, м.11 и м.12.2006 г.) до датата на deregистрация на дружеството - 13.12.2006 г. Нередовности на ПИНП №

22-3943/25.04.2007 г. П. събирането му като писмено доказателство в ревизионно производство не се релевира от страните и служебно не се констатира, поради което същият съгласно се ползва с доказателствена сила и пред съда. Настоящият състав на АССГ въз основа на ПИНП № 22-3943/25.04.07 г. приема, че "МАС-3" ООД не е изпълнило задължението си по чл. 100, ал. 1 ЗДДС (отм.) вр. чл.89, ал.2 ППЗДДС (отм.) да декларира през м.07.2006 г., м.08.2006 г. или през който и да е следващ данъчен период по чл.72, ал.1 ЗДДС (отм.) до дерегистрацията му информация за извършените процесни доставки и начисления ДДС за тях. Тази констатация се установява се по съдържащия се в административната преписка и приет по делото неоспорен протокол № 1097/17.10.2006 г., че според информационния масив на ТД на Н. - Г. С. "МАС - 3" ООД не е подало СД за ДДС за м.06, м.07 и м.08.2006 г. Този факт е възпроизведен в Акт В. № 2200-2031/18.10.2006 г. и е послужил като основание за прекратяване регистрацията на "МАС-3" ООД. За първи път копие от СД за ДДС на "МАС-3" ООД В.№ 8291/24.07.2007 г. е приложено към жалбата, както се признава в п.4 от обстоятелствената ѝ част. По СД за ДДС на "МАС-3" ООД В.№ 8291/24.07.2007 г. няма подпис на длъжностно лице и печат на приходната администрация, без които подаването ѝ в което и да е структурно звено на Н. не се удостоверява от самата нея. На отправеното в хода на делото с писмо изх. № 23-22-512/27.06.2008 г. на директора на Д. "О." - С. запитване ТД на Н. - Г. С. отговори с писмо изх. № 34-00-441/07/24.07.2008 г., според п.4 от което няма подадени от "МАС-3" ООД СД за ДДС за данъчните периоди м.06.2006 г. и м.06.2007 г. (л.601). На основание чл.157, ал.3 ГПК (отм.) вр. § 2, ал.14 от ПЗР на ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК не се възприема от съда съдебно-счетоводната експертиза в частта на отговора на задача № 8 на стр.19 от, според която СД за ДДС В.№ 8291/24.07.2007 г. (корекция на датата ѝ П. разпита на вещото лице в с.з. на 23.06.2008 г.) е подадена от "МАС-3" ООД по реда на чл 100, ал.3 ЗДДС (отм.). Същата, видно от раздел **III**, т.5, не се базира на извършена от вещото лице проверка в Н., без каквато изцяло необоснована е констатацията му, че СД за ДДС В.№ 8291/24.07.2007 г. е подадена от "МАС 3" ООД. Ето защо съставянето на СД за ДДС В. № 8291/24.07.2007 г. не е достатъчно - чрез него "МАС - 3" ООД не е изпълнило задължението си по закон, нито това за начисляване на данъка по чл.25, ал.3, т.1 ЗДДС (отм.) по доставките с "М.-Д. В.", тъй като за последното съгласно чл.55, ал.6 ЗДДС (отм.) се изисква отразяването му в подадена справка-декларация, каквато СД за ДДС В. № 8291/24.07.2007 г. не е. Наред с това, доколкото тя е от 24.07.2007 г., начислението на данъка чрез нея не би могло да е друго освен закъсняло извършено след изтеклия на 31.08.2006 г. краен срок и затова негодно да е източник на право на данъчен кредит. СД за ДДС В. № 8291/24.07.2007 г. не би могла да е коригираща за м.07.2006 г., П. положение, че от "МАС 3" ООД няма по-рано подадена в ТД на Н.-Г. С. СД за ДДС за същия този данъчен период, която да се поправя последващо чрез нея.

На следващо място, издадените от "МАС 3" ООД през м.07.2006 г. фактури на

"М.-Д. В." не са отразени в дневника за продажби на този доставчик съгласно чл.104, ал.3 ЗДДС (отм.) вр. чл.91, ал.3 ППЗДДС (отм.) в срока по чл.55, ал.1 ЗДДС (отм.) или най-късно в този по чл.64, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.). В хода на ревизията не са събрани каквито и да е доказателства в тази насока. Едва с жалбата до съда е представен дневник за продажби на "МАС - 3" ООД за периода от 01.07.2006 г. до 31.07.2006 г. (л.98). Касае се за частен документ, който изхожда от трето за спора лице, чиято дата - 23.07.2006 г. не е достоверна, а доказателствената му сила е само формална по, но не и материална. Ето защо сам по себе си не установява, че "МАС 2003" ООД е изпълнил задължението си по чл.104, ал.3 ЗДДС (отм.) вр. чл.91, ал.3 ППЗДДС (отм.) да отрази издадените на "М.-Д. В." фактури в този свой отчетен регистър. Най-ранната му достоверна дата е тази на протокол № */01.08.2007 г. за приемане на магнитен носител на данните от дневника за покупки и дневника за продажби на "МАС 3" ООД за м.07.2006 г. от ТД на Н. - Г. С., Офис "Красно село" по чл.92, ал.3 ГТПЗДДС (отм.) - л.99. Извършено на 01.08.2007 г., отразяването на издадените фактури на "М.-Д. В." в дневника за продажби на "МАС - 3" ООД за м.07.2006 г. не е в срока по чл.55, ал.1 ЗДДС (отм.), нито в този по чл.64, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.). С представените по делото писмени документи не се доказва и отразяване на данъка по същите тези фактури в счетоводството на "МАС 3" ООД като задължение към бюджета. В тази връзка не се споделя заключението на приетата по делото експертиза, тъй като в случая вещото лице е посетило само счетоводна къща в Г. С., У. "Борово" № 49 -51, която му е посочена като такава на "МАС 3" ООД от жалбоподателката и чиито координати са му дадени пак от нея (разпит в с.з. на 23.06.08 г.). В самото заключение не са посочени индивидуализиращи я данни, нито е представен сключен между нея и "МАС 3" ООД договор за счетоводно обслужване. Не се установи по делото на какво основание и поради каква причина тя разполага с документация на "МАС 3" ООД ООД, която не е предоставена П. извършената на това дружество насрещна проверка по ПИНП изх. № 22-3943-2/25.04.2007 г. Ето защо съдът приема, че тя е селективно осигурена за нуждите на процеса. По делото не е установено, че тези счетоводни книги, по които е работила вещото лице, са на "МАС 3" ООД, че са редовно водени и съобразени със ЗСч, без което нямат доказателствена сила. П. такава негодна база, изводите на вещото лице за отразяване на данъка по спорните фактури като задължение към бюджета в счетоводството на "МАС 3" ООД съдът намира необосновани и затова не ги цени. П. този доказателствен материал, от правна страна се налага изводът, че този доставчик не е изпълнил задължението си за начисляване по чл.25, ал.1, т.3 ЗДДС (отм.) според всички изисквания на чл.55, ал.6 ЗДДС (отм.) в законовите срокове. Доставчикът, не е отразил съгласно чл.55, ал.6, пр.2 вр. чл.104, ал.3 ЗДДС вр. чл.91, ал.3 ЗДДС (отм.) издадените на "М.-Д. В." през м.07.2006г. 12 бр. фактури в отчетен регистър по чл.104, ал.1 ЗДДС (отм.), подаден съгласно чл.92, ал.1 ППЗДДС (отм.) до компетентната териториална Д. на Н. в законовия срок. На следващо място същиятне е отразил данъка по тези фактури като задължение към бюджета в

качеството си на регистрирано лице - и хипотетично да се съобрази неговото осчетоводяване, описано в съдебно-счетоводната експертиза, нито тя, нито друго доказателство по делото установява, че то е извършено до 13.12.2006 г., когато "МАС 3" ООД е deregистрирано по чл.116, ал.2, т.2, б."г" ЗДДС (отм.), а осъществено след тази дата по арг. за противното от чл.55, ал.1 ЗДДС (отм.) то е недопустимо. И не на последно място "МАС 3" ООД не е включил данъка по процесите фактури в своя СД за ДДС, подадена в компетентната териториална Д. на НА. Без тези кумулативно предвидени елементи фактическият състав на начисляването по чл.55, ал.6 ЗДДС (отм.) не е завършен до 31.08.2006 г., поради което право на данъчен кредит не е възникнало, защото не изпълнено изискването данъкът да е начислен най-късно до 31.08.2006 г., която дата е краят на данъчния период, следващ този на м.07.2006 г., през който са извършени всички процеси доставки в качеството им на данъчни събития по чл.24 ЗДДС (отм.). Този срок като императивно определен елемент от режим на данъчно облагане е преклузивен, поради което неспазването му от доставчика изключва възникването на правото на данъчен кредит на получателя. В случая "М.-Д. В." не е освободена съгласно чл.64, ал.2 ЗДДС (отм.) от допуснатото от "МАС 3" ООД просрочие. Видно от приложената към писмо изх. № 34-00-441/11.07.2008 г. на ТД на Н.-Г. С., офис "Център" (л.602) заверена разпечатка от "ДДС - сметка" на "М.-Д. В.", за периода 08.01.1994 г. - 09.08.2008 г. (л.608), през м.07.2006 г., през който данъчен период със СД за ДДС В. № 7952/14.08.2006 г. тя е упражнила правото си на спорния данъчен кредит, няма извършени никакви плащания, вкл. такива по "ДДС-сметката" на "МАС 3" ООД за сумите на данъка по издадените от него 12 бр. фактури. Липсата на насрещно заверяване на "ДДС-сметката" на "МАС 3" ООД с такива суми е изрично констатирано на стр.7 от РД № 3943/23.05.07 г. Не могат да се имат предвид посочените в приложение № 2 към съдебно-счетоводната експертиза плащания. За тях вещото лице П. разпита му в с.з. на 23.06.2008 г. поясни, че "М.-Д. В." е платила на "МАС 3" ООД в брой по ПКО без фискални бонове суми по спорните фактури, които след това са внесени в брой от управителя на "МАС 3" ООД А Б по разплащателната сметка на дружеството в МКБ "Юнионбанк" . Такива те не обусловят прилагането на чл.64, ал.2 ЗДДС (отм.), дори да са извършени, тези плащания на данъка нямат правно значение, тъй като законът изрично изисква безналични плащания, П. които суми от "ДДС-сметката" на получателя са преведени по чл.117, ал.3, т.1 ППЗДДС (отм.), след което са постъпили по "ДДС-сметка" на доставчика по чл.117, ал.2, т. 1 ППЗДДС (отм.); както и изискването да са внесени в брой по сметка на "МАС 3" ООД в МКБ "Юнионбанк" от управителя на същото това дружество, а не от "М.-Д. В.". Безспорно установено по делото е, че сумите са постъпили по банкова сметка на "МАС 3" ООД, която е разплащателна, видно от отчетите ѝ за 03.07.2006 г., 14.08.2006 г., 05.09.2006 г., 22.09.2006 г. и 24.10.2006 г., а не "ДДС - сметка" по чл.115а, ал.1 ЗДДС (отм.) вр. чл.114, ал.1 ГТПЗДДС (отм.). Видно от уведомление В. № 2200-2031/13.12.2006 г. на ТД на Н. - Г. С. (л.637),

единствената "ДДС-сметка" на "МАС 3" ООД е била открита в ТБ "ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ" под номер: BG88PIRB*0561 и е закрыта съгласно чл.116, ал.3 ППЗДДС (отм.) П. дерегистрацията на това дружество, считано от 13.12.2006 г. След като данъкът по процесните фактури не е платен от "М.-Д. В." безналично по "ДДС-сметка" на "МАС 3" ООД изцяло най-късно до 31.07.2006 г., право на данъчен кредит по тях не може да му се признае на основание чл.64, ал.2 ЗДДС (отм.). В частта относно отказа за неговото признаване РА № 20003943/25.07.2007 г. е законосъобразен.

По отношение на отказания кредит по фактури, издадени от "Перла – Ди" ЕООЗ за процесните периоди, с РА № 20003943/25.07.2007 г. на "М.-Д. В." не е признат данъчен кредит общо в размер на 24 200 лв. по издадени от дружеството доставчик през м.08, м.09 и м.10.2006г. ДФ № 1131/17.08.2006 г., ДФ № 1122 от 08.08.2006 г., ДФ № 1118/02.08.2006 г., ДФ № 1127/11.08.2006 г., ДФ № 1129 от 15.08.2006 г., ДФ № 1123/09.08.2006 г., ДФ № 1119/03.08.2006 г., ДФ № 1142/15.08.2006 г., ДФ № 1136/05.09.2006 г., ДФ № 1138/08.09.2006 г., ДФ № 1139/12.09.2006 г., ДФ № 1141/14.09.2006 г., ДФ № 1159/17.10.2006 г., ДФ № 1157/13.10.2006 г., ДФ № 1154/10.10.2006 г., ДФ № 1150/06.10.2006 г., ДФ № 1146/03.10.2006 г., ДФ № 1148/04.10.2006 г., ДФ № 1149/05.10.2006 г., ДФ № 1156/12.10.2006 г. и ДФ № 1145/02.10.2006 г., ДФ № 1153/09.10.2006 г., ДФ № 1135/29.08.2006 г. ДФ № 1144/21.09.2006 г. и ДФ № 1161/18.10.2006 г. Този отказ не противоречи на чл.64, ал.1, т.2 и 6 ЗДДС (отм.) - данъкът не е начислен по реални облагаеми доставки по чл.6 ЗДДС (отм.), а издадените за тях фактури не отговарят на изискванията на ЗСч и ЗДДС (отм.). Аргументите в тази връзка са следните - П. ревизията е изисквана насрещна проверка на "ПЕРЛА-ДИ" ЕООД и такава е възложена с резолюция № 2707/16.04.2007 г. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № 10-24-18-203/17.04.2007г. за представяне на доказателства за извършване на спорните доставки и счетоводната им отчетност, изброени в 9 пункта. За връчването му на два пъти е посетен адресът за кореспонденция на "ПЕРЛА-ДИ" ЕООД без там да е открит негов офис, законен представител, пълномощник или лице, определено да получава книжа и съобщения. Тези обстоятелства с протокол рег. № 2874/20.04.2007 г. и протокол рег. № 3079/02.05.2007 г. Поставено е и съобщение № 10-24-18-203/03.05.2007 г. по чл.32, ал.4 ДОПК. В срока по чл.32, ал.6 ДОПК в ТД на Н. - Г. С., офис "Център" се е явила Д Р Г ЕГН * - управител на "ПЕРЛА-ДИ" ЕООД, на която срещу подпис по разписката на л.66 е връчено ИПДПОЗЛ изх. № 10-24-18-203/17.04.2007 г. На 18.05.2007 г. от деловодството на ТД на Н. - Г. С., офис "Център" дружеството е входирало само част от исканите документи. Сред тях не фигурират договори и/или протоколи за процесните доставки. Такива са депозирани от жалбоподателката за първи път с жалбата до съда след издаването на РА № 20003943/25.07.07г., всички са частни документи, недостоверно датирани, изгодни за представилата ги страна и затова в процеса са непротивопоставими на неучаствалата в съставянето им приходна администрация.

В жалбата се твърди, че тези доставки са извършени по силата на сключени от "М.-Д. В." като възложител и "ПЕРЛА-ДИ" ЕООД като изпълнител четири договора. Първият е от 01.06.2006 г. за извършване на маркетингово проучване на пазара на охранителна дейност в областите Бургас, Благоевград, Видин, Монтана, Ямбол, Русе, Варна, Велико Търново, Плевен, Пловдив, Пазарджик, Софийска, Несебър и на пазара на хранително-вкусови предприятия и обекти в областите С.-град, С, Б, П, Я, община С - т.1. По този договор са съставени 8 бр. протокола от 02.08.2006 г., 03.08.2006 г., 08.08.2006 г., 09.08.2006 г., 11.08.2006 г., 15.08.2006 г., 05.09.2006 г. и 08.09.2006 г. - те са стандартизирано оформени за приемане и потвърждане качествено и в срок извършване на маркетингови проучвания на пазара на охранителната дейност и/или на хранително-вкусовите предприятия и обекти по области и месеци и/или за възлагане и авансово плащане на такива. Вторият договор е от 01.08.2006 г. за транспортни услуги за срок от 6 месеца П. цена според месечните потребности на възложителя, платима в брой 100 % авансово за всяка поръчка. Съставени са 7 бр. протоколи от 17.08.2006 г., 29.08.2006г., 15.09.2006п, 21.09.2006г., 06.10.2006 г., 12.10.2006г. и 18.10.2006г., като с всеки един от тях "ПЕРЛА-ДИ" ЕООД предава, а "М.-Д. В." като възложител приема и потвърждава качествено изпълнение в срок на превози до обекти, описани по месеци, курсове, маршрути, изминати километри и цени. Третият договор е от 01.09.2006г. за отпечатване на рекламни материали, изброени по вид, количества и цени в самия него и приложения № 1 и № 2. Към него са изготвени 9 бр. протоколи от 12.09.2006 г., 14.09.2006 г., 02.10.2006 г., 03.10.2006 г., 04.10.2006 г., 05.10.2006 г., 09.10.2006 г., 13.10.2006 г. и 17.10.2006 г., като във всеки от тях е посочено, че изпълнителят предава, а възложителят приема изработени в срок рекламни материали, описани по вид и количество. Четвъртият договор от 01.10.2006 г. е за проучване възможностите за сключване на договор и посредничество П. сключването на договор за изграждане и внедряване на система НАССР със срок 1 месец, цена 4.5 % от общата сума (без ДДС) на всеки сключен договор. Съставен е един протокол от 10.10.2006 г., според който изпълнителят е предал, а възложителят е приел и е потвърдил сключени договори за изграждане и внедряване на система НАССР и изплащане на комисиона от 5 000 лв. без ДДС. Тези документи нито заедно, нито поотделно се ценят от съда. Тъй като най-ранното им достоверно датироване е това на представянето им на 12.10.2007 г. като приложения на жалбата чрез ТД на Н. - Г. С. под В. № 53-02-569/12.10.2007 г., съгласно чл.127, ал.1 ГПК (отм.) вр. § 2, ал.14 от ПЗР на ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК съдът приема, че услугите по спорните фактури от м.08, м.09 и м.10.2006 г. не могат да се смятат изпълнени по силата на тези договори и съгласно тези протоколи.

На следващо място и извън техните различни дати и предмет, договорите от 01.06.2006 г., 01.08.2006 г., 01.09.2006 г. и 01.10.2006 г. са визуално еднотипно оформени, клаузите им са бланкетно формулирани, не са адаптирани към особеностите на конкретната сделка и над 99 % от всички тях имат дословно

една и съща редакция. И от външна страна, и като съдържание изглеждат, като че са едновременно фактически изготвени за нуждите на процеса, без юридически да се сключвани. Все в тази връзка прави впечатление, че те са от 01.06.2006 г., 01.08.2006 г., 01.09.2006 г. и 01.10.2006 г., т.е. от 1-во число на всеки от данъчните периоди по чл.72 ЗДДС (отм.), за които РА № 20003943/25.07.2007 г. са обжалва по делото. Тъй като техните срокове се застъпват, според текстовете им се явява договорено "ПЕРЛА-ДИ" ЕООД да прави маркетингово проучване на пазара на охранителна дейност и хранително-вкусовите предприятия в множество области, всички възможни видове превози, отпечатване на широк спектър рекламни материали, както и посредничество П. сключване на договори за изграждане и внедряване на такава специализирана система като НАССР. Едновременното осъществяване на толкова мащабни по териториален и предметен обхват хетерогенни икономически дейности по чл.3, ал.1 ЗДДС (отм.) от едно и също дружество по едно и също време свидетелства за фиктивност и в договореността, и в реализацията им. С оглед изложеното съдът приема, че всички тези договори и протоколи са антидатирано, формално съставени за нуждите на процеса и затова негодни да установят, че "ПЕРЛА-ДИ" ЕООД е извършило спорните услуги срещу заплащане или друга насрещна престация от "М.-Д. В." по сключени сделки или с цел такива да се сключат, без което помежду им няма реални доставки по чл.6 ЗДДС (отм.).

За данъчен период 01.06.2006 г. - 30.06.2006 г. ревизията не е намерила основания за корекция на декларираните от "М.-Д. В." данни по СД за ДДС с В. № 2219/0806584/14.07.2006 г., в т.ч. относно резултата за периода - ДДС за внасяне - 19 197.62 лв. След като е констатирала, че той не е заплатен, с РА № 20003943/25.07.2007 г. е установила задължение за ДДС в този размер и е начислила лихва за забава в плащането му по чл.1 ЗЛВДТДПДВ. Така не е нарушен чл.77, ал.1 ЗДДС (отм.) или която и да е друга разпоредба от режима за прихващане, приспадане и възстановяване по глава петнадесета от ЗДДС (отм.) и/или от глава единадесета от ППЗДДС (отм.). По СД за ДДС В. № 93489/14.02.2006 г. на "М. - В Гороломов" общата сума на данъчния кредит - 78 696.36 лв. е превишила общата сума на начисления данък-10 661.17 лв. и от разликата за периода 01.01.2006 г. - 31.01.2006 г. е формиран данък за възстановяване в размер на 68 035.19 лв. Към датата на подаване на тази СД "М.-В Гороломов" няма установени и незаплатени данъчни задължения (писмо изх. № 10-44-00-997/13.10.2008 г. на ТД на Н.-Г. С.), поради което до подаване на следващата я СД за ДДС В. № 9973/14.03.2006 г. не е извършено прихващане по чл.77, ал.1, т.1 ЗДДС (отм.). Така за този данък за възстановяване е започнала процедура за приспадане по чл.77, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.) от дължимия данък за внасяне, посочен в справките-декларации на "М.-В Гороломов", подадени в следващите три поредни едномесечни данъчни периода, а именно СД за ДДС В. № 9973/14.03.06 г. за м.02.2006 г., СД В. № 13743/14.04.06 г. за м.03.2006 г. и СД за ДДС В. № 12632/15.05.06 г. за м.04.2006 г. Тъй като данъкът за възстановяване - предмет на тази процедура по чл.77, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.) не е

приспаднат изцяло към датата на подаване на СД за ДДС В. № 12632/15.05.06 г. като такава за последния от тези три едномесечни периоди, съгласно чл.77, ал.1, т.5 ЗДДС (отм.) данъкът за възстановяване по СД за ДДС В. № 9973/14.03.2006 г. за 1 614.52 лв. следва да се добави към него. Така процедурата по чл.77, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.) е приключила на 30.04.2006 г. с неприспаднат остатък -42 420.95 лв. (данък за възстановяване за м.01 и м.02 2006г.-6 8035.19 лв., респ. 1614.52 лв. - данък за внасяне за м.03 и м.04.2006 г. - 8032.97 лв., респ. 19195.79 лв.). Тъй като след изтичане на 3-месечния срок на процедурата по чл.77, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.) е формиран този остатък от данък за възстановяване, съгласно чл.77, ал.1, т.4, пр.1 вр. т.5 ЗДДС (отм.) органът по приходите е следвало да го прихване за погасяване на други установени и неизплатени данъчни задължения на "М.-В Гороломов" или да го възстанови в 45-дневен срок от подаване на последната справка-декларация (за м.04.2006 г.). Понеже в ЗДДС (отм.) и ППЗДДС (отм.) не е уредена специална процедура, за това прихващане и възстановяване приложима е общата по чл.128 - чл.129 ДОПК. Обратното, с неприспаднатия такъв остатък след подаване на справките-декларации за трите поредни едномесечни периода по чл.77, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.) не би могла да продължи процедура за приспадане по този текст, тъй като тя е приключила на 30.04.2006 г. поради изтичане на предвидения в разпоредбата максимален 3-месечен срок. Същевременно, считано от 01.05.2006 г. не е започнала нова процедура за приспадане. За целта от чл.73, ал.3, т.3 ППЗДДС (отм.) се изисква регистрираното лице да не посочи в кл.80 на последната справка-декларация от тримесечния период неприспаднатия остатък от данък за възстановяване, за да удостовери, че иска да продължи да го приспада, и отделно да подаде декларация по чл.73, ал.4 ППЗДДС (отм.) за това свое желание. В случая е изпълнено само първото отрицателно изискване по чл.73, ал.3, т.2, пр.1 ППЗДДС (отм.), пжзвонитж на СД за ДДС В. № 12632/15.05.06 г. за м.С4.2006г. от "М.-В Гороломов" с непопълнена кл.80. Не е изпълнено второто положително изискване по чл.73, ал.3, т.2, пр.2 ППЗДДС (отм.) - "М.-Велко Гороломов" не е подал писмена декларация по чл.74, ал.4, изр.1 ППЗДДС (отм.), че жалае да приспада остатъка от данъка за възстановяване от дължимия данък за внасяне, посочен в справките-декларации за следващите до 9 поредни едномесечни данъчни периода. Подаването на нарочната писмена декларация по чл.73, ал.4 ППЗДДС (отм.) е абсолютна предпоставка за възникване и упражняване на правото на приспадане. Само фактът на непосочване в кл. 80 в справката-декларация за последния (трети) данъчен период по чл.77, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.) на неприспаднат остатък от данък за възстановяване, подлежащ на прихващане и възстановяване, не е достатъчен. Ето защо без подадена от регистрираното лице декларация по чл.73, ал.4 ППЗДДС (отм.), че жалае да приспада този остатък, с който е приключила процедурата по чл.77, ал.1, т.2 ЗДДС (отм.), от дължимия данък за внасяне по справките-декларации за следващите до девет поредни следващи едномесечни данъчни периода, негово материално право на приспадане по чл.77, ал.1, т.4, пр.2 ЗДДС (отм.) не е

възникнало, без което не би могло да се упражнява.

Ето защо вписаното от "М.-Д. В." в СД за ДДС с В. № 2219/0806584/14.07.06 г. - раздел Г приспадане е фактически извършено, без тя юридически да има такова право по чл.77, ал.1, т.4 ЗДДС (отм.). Такова то няма правни последици, поради което декларираният данък за внасяне за м.06.2006 г. за 19 197.62 лв. не е валидно приспадат по чл.77, ал.1, т.4 ЗДДС (отм.), задължението за плащането му не е погасено чрез компенсация. Затова законосъобразно с РА № 20003943/25.07.07г. е установено като неизплатено в декларирания негов размер. Що се отнася до неприспаднатия остатък от данък за възстановяване по чл.77, ал.1, т.4 ЗДДС (отм.), той подлежи на отделно прихващане и възстановяване в самостоятелната особена процедура по чл.129 ДОПК и затова не може да е предмет на това съдебно производство по чл.156 и сл. ДОПК.

По отношение спазване правилата за ревизия П. правоприемство по чл. 126 ДОПК С решение № 1 от 03.02.2004 г. по ф.д. № 1008/04 г. на СГС е регистриран "М. - В Гороломов"-Г. С., БУ."Я Сакъзов" № 36, .2, А.5, с предприятие, управлявано и представлявано от В Д Тороломов ЕГН *. С решение № 2/29.05.2006 г. по ф.д. № 1008/04 г. на СГС е вписано прехвърлянето на това предприятие на Д. И В. ЕГН * от Г. С., Ж."Л." Б.4. В.В, .1, А.40 по нотариално заверен договор рег. № 9883/10.05.2006 г. на нотариус Р Р рег. № 104 на НК с район на действие - СРС, ведно с преименуването му на "М. -Д. В.". С решение № 3 от 25.10.2006 г. по ф.д. № 1008/04 г. на СГС е вписано прехвърлянето на фирмата и предприятието на "М. -Д. В." на "ЕС ЕЛ ДИ ЕЙ КОНСУЛТИНГ ГРУП" ЕООД, рег. по ф.д. № 11517/06 г. на СГС с нотариално заверен договор рег. № 18218 от 23.10.2006 г. на нотариус Д С рег. № 267 на НК с район на действие-СРС. Вписано е заличавено на "М.-Д. В." от търговския регистър.

Следователно в рамките на ревизирия период 01.06.2006 г. - 25.10.2006 г. Д. И В. ЕГН * от Г. С., Ж."Л." Б.4. В.В, .1, А.40 е била регистрирана по реда на чл.56 и сл. ТЗ като "М.-Д. В." - Г. С., Ж."Л." Б.4. В.В, .1, А.40, ЕИК по БУЛСТАТ *, рег. по ф.д. № 1008/04 г. на СГС. Ето защо правилно и в съответствие с чл.ПЗ, ал.1, т.1 ДОПК в ЗВР № 3943/29.12.06 г. са посочени индивидуализиращите я за ревизирия период данни по чл.81, ал.1, т.2 - 5 ДОПК като физическо лице и като едноличен търговец. Заличаването на търговската й регистрация по чл.60а ТЗ съгласно чл.36, ал.1 ДОПК не е пречка за образуване на ревизионно производство за периода на вписването й по чл.56 ТЗ, нито е основание за прекратяването му. Процесното такова не е опорочено и затова, че проведено по общия ред по чл.112 и сл. ДОПК с участие единствено на жалбоподателката в качеството на ревизирано лице, а не по особения ред за ревизия П. правоприемство по чл.126 ДОПК, тъй като той не е приложим в случая. Разпоредбата на чл.126 ДОПК предполага такова правоприемство или прекратяване, което води или до множество правоприемници, или до множество отговарящи за задълженията лица. Само в тази хипотеза спрямо тях може да се проведе общо ревизионно производство. Процесният случай не е такъв, тъй

като с посочените по-горе сделки по чл.15, ал.1, изр.1 ТЗ е настъпило универсално правоприемство - първия път на 29.05.2006 г. по отношение предприятието на "М.-В Гороломов" между него и "М. - Д. В." и вторият път на 25.10.2006 г. по отношение на същото предприятие между нея и "ЕС ЕЛ ДИ ЕЙ КОНСУЛТИНГ ГРУП" ЕООД. Налице са две последователно осъществени във времето правоприемства, които са самостоятелни помежду си и са такива, че правоприемникът по всяко е само един - "М.—Д. В." по това от 29.05.2006 г., респ. "ЕС ЕЛ ДИ ЕЙ КОНСУЛТИНГ ГРУП" ЕООД по това от 25.10.2006 г. Обратното, нито по първото, нито по второто правоприемниците са множество, както изисква чл.126 ДОПК. Второ, доколкото П. нито едно от посочените прехвърляния на предприятия по чл.15, ал.1 ТЗ няма постигнато каквото и да е споразумение с кредиторите, съгласно чл.15, ал.3, изр. 1 ТЗ всеки отчуждител отговаря за задълженията солидарно с правоприемника до размера на получените права. По силата на тази законова солидарност по чл.121, пр1 ЗЗД, кредиторът може да иска изпълнение на цялото задължение от когото и да е от длъжниците съгласно общото правило на чл.122, ал.1 ЗЗД. Тук не е приложимо специалното правило по чл.15, ал.3, изр.2 ТЗ кредиторът да се обърне първо към отчуждителя на предприятието, тъй като то важи само за търсими задължения по чл.68, б."б" ЗЗД, а процесните данъчни задължения като парични са носими по чл.68, б."а" ЗЗД. Следователно както отчуждителят, така и приобретателят по всяка от сделките по чл.15, ал.1, изр.1 ТЗ отговаря самостоятелно изцяло за включените в прехвърленото предприятие парични данъчни задължения.

С оглед крайния изход на делото заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение същото е основателно съгласно чл. 161, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 7, ал.2, т.4 във връзка чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 1699,91 лева.

Съгласно чл. 226, ал.3 от АПК във връзка с ; 2 от ДОПК П. новото разглеждане на спора, съдът следва да се произнесе и по разносните направени от ответника пред Върховния административен съд. В този смисъл е и Решение № 2484 от 24.02.2010 г. по адм. дело № 10509/2009 г. по описа на ВАС, първо А отделение. По тези съображения и с оглед изхода на делото следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на ответника по реда на чл. 161, ал.1 от ДОПК във връзка чл. 7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника с оглед направените разноси за касационната инстанция следва да се присъдят в размер на 1 699,91 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И В. от Г. С., жк. Л., Б. 4. В. В, .1, А. 40, ЕГН * срещу Ревизионен акт № 20003943 от 25.07.2007 г., издаден от Емилен С К на длъжност инспектор по приходите П. ТД на Н. – Г. С., потвърден с Решение № 1586/21.09.2007 г. на директора на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – С. П. ЦУ на НА.

ОСЪЖДА Д. И В. от Г. С., жк. Л., Б. 4. В. В, .1, А. 40 да заплати на Д. “Обжалване и управление на изпълнението”, Г. С., У. Аксаков № 21 на основание чл. 161, ал.1, изр.3 от ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 699,91 лева.

ОСЪЖДА Д. И В. от Г. С., жк. Л., Б. 4. В. В, .1, А. 40 да заплати на Д. “Обжалване и управление на изпълнението”, Г. С., У. Аксаков № 21 на основание чл. 161, ал.1, изр.3 от ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 699,91 лева за касационната инстанция на основание чл. 226, ал.3 от АПК

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: